

WAAR GAAT HET NU ECHT OM ?

Soms kunnen we binnen de kerk of het geloof in het algemeen zo bezig zijn met regels en tradities die bedacht zijn door mensen dat we ons focussen op iets waar het eigenlijk niet om gaat of dat er niet echt toe doet. Hierbij gaat het niet alleen om traditioneel Adventistische doctrines en rituelen maar ook om elke soort nieuwe culturele norm of regel die we verzinnen en die de overhand neemt. Daardoor verliezen we de essentie uit het oog. Dit probleem is niet alleen van nu maar van alle tijden. We hoeven de Bijbel maar open te slaan en we komen tal van voorbeelden tegen. Een interessant voorbeeld komen we in Marcus 7:1-23 tegen. Jezus gaat daar in gesprek met een paar farizeeën en schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen (7:1) en die de vraag stellen waarom Jezus' leerlingen brood aten met onreine (ongewassen) handen en waarom zij zich niet aan de tradities van hun voorouders (7:3-4) hielden met betrekking tot het reinigen van de handen (7:5). Het antwoord dat Jezus vervolgens geeft wordt door sommige lezers, gebaseerd op wat in vers 19 wordt gezegd, geïnterpreteerd als dat Jezus breekt met de bestaande wetten, de torah, en een totaal nieuwe richting inslaat. Het oude geldt niet meer, gooi alles maar over boord!

Eren met de lippen niet het hart...

Maar niets is minder waar, een zorgvuldige lezing van de tekst is van groot belang om een verkeerde interpretatie tegen te gaan. Jezus antwoordt de vraag van farizeeën en schriftgeleerden met een verwijzing naar Jesaja 29:13 'Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is ver van mij; tevergeefs vereren ze mij, want ze onderwijzen hun eigen leer, voorschriften van mensen.' Jesaja predikte deze waarschuwing tot Juda via Jeruzalem, de hoofdstad. Ongeveer honderd jaar later werd Juda vanwege haar misdaden in ballingschap naar Babylon gevoerd. Jezus maakt meteen duidelijk: het probleem vind je niet bij de geboden en wetten van God maar bij de (ongeschreven) wetten en tradities van de mens, hun eigen leer! (7:8-9). Jezus geeft vervolgens een interessant maar lastig voorbeeld: hij zegt dat sommige groepen farizeeën en schriftgeleerden leren dat iemand tegen zijn vader of moeder mag zeggen: 'Alles wat van mij is en voor u van nut had kunnen zijn is korban'.

Korban

Korban is een lastig woord dat verwijst naar een soort gelofte die iets aan God of de tempel wijdt. Hier gaat het over een zoon die verklaart dat zijn eigendommen of bezittingen niet gebruikt zullen worden voor zijn ouders maar voor de tempel. De zoons verplichtingen naar zijn ouders toe zullen hierdoor opgeheven worden. Jezus argumenteert dat dit soort gelofte, die zo sterk was dat die niet gebroken kon worden (7:12), in strijd is met Exodus 20:12 en Deuteronomium 5:16 'Eer uw vader en moeder' en wetten waarin naar voren komt dat je je vader en moeder niet mag vervloeken (Exodus 21:17; Leviticus 20:9). Dus regels van mensen (in dit geval zo'n gelofte en de kracht daarvan) gaan hier boven de wetten (torah) gegeven door God aan Mozes!

Niet wat het lichaam ingaat...

Jezus geeft tenslotte aan dat niets van buitenaf dat in de mens komt de mens onrein maakt, maar wel alle dingen die uit de mens naar buiten komen. In andere woorden: het probleem ligt hem niet in de gevolgen van wat er in je lichaam komt als men met onreine handen eet, maar wel in wat ervan binnenuit, uit het hart (kardia = bron van het fysieke en geestelijke leven) komt dat niet rein is waarvan Jezus verschillende voorbeelden noemt in vers 21 en 22 (zoals slechte gedachten, ontucht, moord etc).

Wij denken misschien: het zou inderdaad wel overdreven zijn wanneer een gelofte zo bindend is dat iemand niet wordt toegestaan om nog iets voor zijn vader of moeder te doen (7:12). Wij moeten zeker wel waardering hebben voor de toegewijdsheid van deze farizeeën en schriftgeleerden maar gaat dit niet een beetje te ver? Wat als de ouders straatarm worden en de zoon zich bedenkt? Zijn er dan geen uitzonderingen op de regel?

Maar laten we eens naar onszelf kijken: zijn wij zelf niet vaak meester in het opleggen van zelfgemaakte regels? Als we eens goed naar ons geloof en kerkelijk leven kijken kunnen we vaak heel wat dingen vinden die we anderen opleggen die enkel met onze eigen tradities en voorkeuren te maken hebben. Soms geven we hier zelfs voorrang aan en daarbij verliezen we Gods wet en wil compleet uit het oog. De vraag is nu aan u: wat zijn die zelfgemaakte regels waar wij zo aan vast blijven houden? En hoe kunnen we ervoor zorgen dat Gods wet altijd bovenaan blijft staan?